

РЕШЕНИЕ

№ 4547

гр. София, 10.08.2020 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, Трето отделение 71 състав,
в закрито заседание на 10.08.2020 г. в следния състав:

СЪДИЯ: Георги Бозуков

като разгледа дело номер **7235** по описа за **2020** година докладвано от съдията, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл. 297, ал.1, във вр. с глава XIII от АПК.

Образувано е по жалба от П. Ц. Т. ЕГН [ЕГН], с постоянен адрес – [населено място], [улица], срещу Наказателно постановление № 20-4332-АПК-012/23.04.20 г., издадено от Зам. началник отдел „Пътна полиция“ при СДВР, с което е наложена глоба на жалбоподателя по чл. 287, ал. 1 АПК в размер на 300 лева, за времето на липса на доброволно изпълнение от 07.01.20 г. до 13.01.20 г., след връчана покана за доброволно изпълнение на 26.11.19 г., не предал в 14-дневен срок на отдел „ПП“ при СДВР, свидетелство за управление на МПС №[ЕИК], с което виновно нарушил чл. 277, ал. 1 от АПК.

В жалбата са развити доводи за нищожност на обжалваното постановление и за незаконосъобразност, като постановено в нарушение на материалноправните разпоредби.

Ответникът- Началник отдел „Пътна полиция“ при СДВР, изпраща преписката в цялост.

Съдът, след като обсъди доводите на страните и прецени събраните и приети по делото писмени доказателства, приема за установено от фактическа и правна страна следното:

Жалбата е процесуално допустима, като подадена от надлежна страна, в срока по чл. 296, ал. 1 от АПК и срещу подлежащ на оспорване акт, съгл. чл. 294 от АПК.

Разгледана по същество, жалбата е неоснователна по следните съображения:

Съгласно разпоредбата на чл. 294 от АПК на обжалване подлежат постановленията, действията и бездействията на органите по изпълнението. В конкретния случай орган

по изпълнението по смисъла на чл. 271 от АПК е началника на отдел „Пътна полиция“ при СДВР.

На жалбоподателя П. Ц. Т. е наложена глоба в размер на 300 лева, за времето на липса на доброволно изпълнение от 07.01.20 г. до 13.01.20 г., след връчена покана за доброволно изпълнение на 26.11.19 г., не предал в 14-дневен срок на отдел „ПП“ при СДВР, свидетелство за управление на МПС №[ЕИК], с което виновно нарушил чл. 277, ал. 1 от АПК. Административния орган, издал СУМПС, съгласно изискванията на Наредба № I-157 от 01 октомври 2002 г. за условията и реда за издаване на СУМПС, отчета на водачите и тяхната дисциплина, издадена от Министъра на Вътрешните работи във вр. с чл. 159, ал. 1 от ЗДвП, като взел предвид, че на Т. е наложено наказание „лишаване от право да управлява МПС“ за срок от шест години с влязла в сила на 13.12.17 г. присъда, издал процесната покана за доброволно изпълнение за предаване на СУМПС, в 14-дневен срок в отдел „ПП“ при СДВР.

Видно от събраните по делото доказателства в издадената покана за доброволно изпълнение, ясно е упоменато, че Т. трябва да предаде в 14-дневен срок СУМПС в отдел „ПП“ при СДВР, а при липса на доброволно изпълнение в указания срок на основании чл. 287, ал. 1 от АПК, ще бъде налагана седмична глоба в размер на от 50 до 1000 лв., до предоставяне на СУМПС в ОПП-СДВР, което жалбоподателят не е изпълнил.

Следва да се има предвид, че в производство по оспорване на действия на орган по изпълнение, съдът проверява единствено има ли валидно изпълнително основание от външна страна, насочено ли е изпълнението срещу длъжника по акта от органа по изпълнение, предприел ли е органа по изпълнението законосъобразни и съразмерни действия по изпълнение на акта. В процесния случай е налице фактическият състав за налагане на предвидената глоба на П. Т., поради което следва да се приеме, че същата е на валидно правно основание, с валиден и законосъобразен акт на орган по изпълнението.

По отношение размера на глобата, в конкретния случай при определянето ѝ органът по изпълнение е взел предвид предвидения от законодателят толеранс на размера, както и периода от време след изтичане на определения срок за изпълнение за предаването на процесното СУМПС, в който същата не е изпълнена, поради което и размера ѝ е определен в размер под средния предвиден от законодателя. Налагането на глоба, е способ за изпълнение, използван от органа по изпълнение, за да се гарантира изпълнение на незаместимото дължимо задължение, въз основа на влязъл в сила акт. При така изложеното, съдът счита, че обосновано и законосъобразно е определен нейния размер. Предвид изложеното съдът приема, че постановлението, предмет на оспорване е законосъобразно. Жалбата, като неоснователна следва да бъде отхвърлена.

Водим от горното и на основание чл. 298 от АПК, Административен съд София-град, III-то отделение, 71 състав

РЕШИ:

ОТХВЪРЛЯ жалбата на П. Ц. Т. ЕГН [ЕГН], с постоянен адрес – [населено място], [улица], срещу Наказателно постановление № 20-4332-АПК-012/23.04.20 г., издадено от Зам. началник отдел „Пътна полиция“ при СДВР, с което е наложена глоба на жалбоподателя по чл. 287, ал. 1 АПК в размер на 300 лева, за времето на липса на

доброволно изпълнение от 07.01.20 г. до 13.01.20 г., след връчена покана за доброволно изпълнение на 26.11.19 г., не предал в 14-дневен срок на отдел „ПП“ при СДВР, свидетелство за управление на МПС №[ЕИК], с което виновно нарушил чл. 277, ал. 1 от АПК, като неоснователна.

РЕШЕНИЕТО е окончателно и не подлежи на обжалване.

СЪДИЯ: